

Előfizetési árak:
 Évi 10 frt — kr.
 Félévi 5 „ — „
 Negyedévi 2 „ 50 „
 Egy óra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-30 szám
 I. EMELET
 [hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.]

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

A vásártéri vasuti állomás.

Pécs, 1895. november 29.

Mikor a pécsi vasuti állomást a pécs-barcsi vasutársaság megépítette, ezt az akkor remélhető forgalomnak, de a társulat korlátolt erejének is megfelelőleg tette. Nem épített sem luxussal, sem nagy terjedelemben, sőt még az állomáshely kiválasztásánál is nem a célszerűséget, hanem az olcsóságot nézte. Már akkor is megvolt róla győződve mindenki, hogy a pécsi állomás célszerűen máshová, mint a budai külvárosi vásártérre nem helyezhető, mert a város ipari és kereskedelmi forgalma már ekkor is erre gravitált s a pályaudvar itt a belterülethez legközelebb lett volna létesíthető a nélkül mégis, hogy a várost fejlődésében s terjeszkedésében gátolta volna; sőt ellenkezőleg az állomásnak ottani elhelyezése azt a vidéket sokkal gyorsabban fellendítette volna, mint a hogyan a mostani állomás hatni volt képes az ő vidékére.

De hát krajcároskodás s talán egyéb tekintetek is oda hatottak, hogy az állomás abban a limbusban létesüljön, a hol most van, és pedig oly szerény méretekből, mint ezt egy csaknem vicinális számba menő vasut üzleti érdeke magával hozta, hisz az egész pécs-barcsi vasut célja nem volt egyéb, mint két másik vasutat egymással egybekötni.

Ezek a szerény méretek azonban csakhamar elégteleneknek bizonyultak, mert bár a budapest-pécsi, valójában azonban budapest-szt.-lőrinci vasut szerencsétlen irányítása által örökre bevágták az utját annak, hogy Pécs vasuti csomópont lehessen s ezzel egy nagy vidék forgalmát ide terelhesse, mégis már magának a városnak forgalma, a mostoha viszonyok dacára is lendületet vevő kereskedelme és ipara oly mértékben vették igénybe a vasutat, hogy a pályaudvar szűk volta valóságos mizériája lett iparosainknak s kereskedőinknek, s a mikor városunk országgyűlési képviselője, Erreth János ezt a mizériát kétségbe nem vonható hivatalos adatokkal támogatva a képviselőházban feltárta, a méltatlankodás moraja vonult végig a házon, hogy egy kulturmissziót teljesítő nagy vá-

ros vitális érdekei annyira figyelmen kívül hagyatnak.

Kénytelen volt tehát a kormány, miután a felhozott adatok valóságát s a feltárt kép sötét voltát tagadásba nem vehette, ígéretet tenni, hogy a bajon segíteni fog s lassan-lassan megindultak a pályaudvar-bővítési tervezetések. Persze a magyar kormányánál az oly munkálatok, a melyek nem kortesérdemek jutalmazására, hanem a valódi közszükség nyomása folytán teljesítendőek, mindig nagyon nehezen vitetnek keresztül.

Alig győződött meg azonban a város közönsége, hogy a pályaudvar kérdésével illetékes helyen elkezdtek foglalkozni, mohón ragadta meg az alkalmat régi kedvenc eszméje megvalósítására s követelte az állomásnak a budai külvárosi vásártérre való áthelyezését, vagy ha ez most már leközvetlenül akadályokba ütköznék, legalább egy megállóhely és rakodó állomásnak ott leendő létesítését. Annál élénkebben nyilvánult ez az óhaj akkor, a mikor nyilvánvalóvá lett az államvasutak ama terve, hogy a teherpályaudvar a mostaninál is távolabb nyugatnak a megyeri utig terjedőleg helyeztessék el.

A kormány azonban, mint az államvasutak gazdája, ebben az ügyben is szokása szerint „vicinális álláspontra“ helyezkedett s nemcsak a várostól követelt a pályaudvar bővítéshez tetemes áldozatokat, hanem kifurdálta azt is, hogy a budai külvárosi rakodó állomásnak külön „érdekeltsége“ van s nagy kegyesen vállalkozott ennek az állomásnak kiépítésére, ha annak költségeit az érdekeltség viseli.

Persze azt szem elől tévesztette a kormány, hogy az államvasutaknak a közgazdasági érdekek istápolása még tán áldozatok árán is kötelessége s így az iparos és kereskedő világnak a vasutat minél könnyebben hozzáférhetővé kell tennie; de ettől eltekintve, még tisztán üzleti szempontból is az államvasut az első és főérdekeltség ennek az állomásnak létesítésénél.

Tekintszen csak be az üszöghi állomás forgalmi statisztikájába s azonnal meggyőződhetik erről, mert az tény, hogy a pécs-villányi irányban

továbbított, vagy e vonalon ide érkező áruk túlnyomó része a pécsi állomás elkerülésével Üszöghben lesz fel- és leadva, egyszerűen azért, mert a város keleti felén levő üzleti telepek áruikat ugyanazzal a költséggel szállíthatják Üszöghbe, vagy onnét a városba, mint a pécsi állomásra vagy onnét haza; már pedig az üszöghi állomás igénybevétele mellett megtakarítják a vasuti szállítás költségeit az üszöghi állomástól a pécsi állomásra.

De ha a budai külvárosi vásártéren lesz rakodó állomás, akkor a pécsi árukat itt fogják fel- és leadni, mert ez a pécsieknek kényelmesebb és olcsóbb is lesz, mint az üszöghi fuvarozás; a miből következik, hogy az államvasutnak üszögh-pécsi szakaszán a forgalom tetemesen meg fog növekedni, a mely forgalom szaporulat bőven fogja fedezni a vásártéri állomásra fordítandó költség kamatait.

Legalább is szerénytelenség tehát ily körülmények közt az államvasutaknak az a követelése, hogy a létesítendő állomás költségeit mások fedezék helyette.

De hát, ha erre az elvi álláspontra helyezkedve megtagadjuk a követelt 49.000 frtnyi hozzájárulást, könnyen megeshetik, hogy veszélyeztetjük a vásártéri állomás létesítését, a minek pedig nem szabad megtörténnie. Nagyon helyes álláspontra helyezkedett tehát az e tárgyban tegnap a városházán tartott értekezlet, a mikor ezt a terhet — ha már el nem kerülhető — a város egész közönsége által viselendőnek mondotta ki, mert azt a határvonalat csakugyan lehetetlen megvonni, a melyen belül magánszemélyek érdekeltsége ennél az állomásnál megállapítható lenne.

Eltekintve a vásártéri állomás létesítése által a szomszédos nagy kiterjedésű városi telkeknek beálló értékemelkedéstől, már azért is igazságos az egész város közönségének hozzájárulása a követelt költségekhez, mert hiszen a régi állomás kibővítéséhez szükséges még sokkal nagyobb költségeket is az egész város közönsége viseli.

Ha a megyeri malom irányáig kiterjedő új teherpályaudvar költségei az egész város — tehát a budai külvárosi adózóknak is — közös terhé-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Tölgyek és nádszálak.

Ott voltam a legszebb szöke asszony temetésén, a ki életében az ideálom volt, mint a női szépség, a kellem, a báj, a csín, a nemeslelkűség eszménye. Órákig el tudtam nézni ennek az asszonynak finom, lágy vonásait, színjátékos szöke haját, leuge alakját, beszédes kicsi ajkát, s azt a megmagyarázhatatlan bájat, ami az egész asszonyon előmlött. Ómertem mint leányt is. Mint leány talán még lengőbb, finomabb, törekenyebb volt, hasonló egy harmatos, tul gyöngye hajlékony liliomszállhoz. Sokszor elgondoltam: boldog lesz vajjon ez a szép teremtes?

Nem lett. Huszonnégy évével itt fekszik előttem a koporsóban.

Szemben velem áll férje, ez a nagy marciális kinézésű ember, valahogy minden vonása megkövesülve a belső fájdalomtól, de ezért külsőleg nyugodtan szegezi két égő szemét a koporsó fejénél diszló, nagy, fehér koszoru szalagjára.

Követtem a tekintetét.

A koszoru szalagján ezt a két szóból álló felirást olvastam le: „A legigazabb feleségnek“.

Egynéhány fényes, májusi napsugár ott vibrált a csupa puha, törekeny, apró virágokból kötött koszoron, s én néztem, néztem ezt a két szót: a legigazabb feleségnek.

Ez a két szó valósággal hipnotizált. Aludtam ébren, megámodtam mindazt, a mit körültem a ki-

váncsi emberek tömege csak találgatott, láttam az olyan ember szemével, a ki következtet, hisz és figyel.

Főlösegesül józan, olyan hideg májusi éjszaka volt, hogy a fejlődő rózsza bimbójában mind megfagyott azon az éjjelen, mikor Koskócz doktorné megölte magát.

Valami házi mulatságról jöttek haza ugy hajnali három órákor. Mikor otthon, a hálószobában lesegítette Koskócz doktor felesége válláról a coboly prémes bundát, kitért rajta az izgatottság, a mit egész éjen át becsületére valóan fojtott el magában.

A mennyire lehetett, még türtöztette magát, de a hangja ugy reszketett, mint a harang utolsó, mély akkordja, mikor szembe állva a feleségével, azt mondta neki:

— Milsicz Gábor visszajött.

Az asszony hangja is reszketett, de azért nyíltan nézett az ura szemébe, a mint egyszerűen szomorúan felelte:

— Vissza.

Koskócz Sándor nagy léptekkel méregette a szobát, s az asszony tehetetlenül, lecsüngő karokkal bámult maga elé.

Ujra szembe álltak egymással.

A férfi halkán gyöngéden, könyörgőleg intézte hozzá ezt a kérdést:

— Szereti még?

A szép szöke fej, mint a derékon tört liliom szál lehanyatlott.

A doktor sürgette.

— Sándor — könyörgött az asszony.

— Feleljen Eszter.

— Szeretem.

Koskócz megtántorodott, s hogy el ne essen, leült.

A hidegtől megizzadt üvegtáblák világosodni kezdtek, kint az utcákon az élet nyugzó, egészséges moraja megindult, s bent a pihés, selyem hálószobában két halálra ijedt ember szíve vergődött, mint valami meglőtt madár. Az óra lassan, komoly méltósággal ütötte el a négyet, s kötelességet végeve figyelmeztette az embert a saját maga kötelességére.

— Eszter, — fordult az asszonyhoz, — köszönöm nyíltságát, tudom, hogy becsületes, őszinte volt hozzám mindig. Én is az vagyok Eszter, mind a ketten azok vagyunk; jellemünk, akaratunk, erőnk, egyformán szilárd. A lelkeink összetalálkoztak Eszter, de a szíveink nem. Nem tehet róla: tudom. Tudom magamról. Én sem tehetek róla, hogy szeretem magát, szeretem azon kijelentése után is, hogy a szíve másé, szeretem az utolsó lehelletemig, szeretem még a siron túl is, mint a hogy maga fogja szeretni még ott is Milsicz Gábort.

Az asszony eseme esikrázott, ugy égett a visszafojtott könnyektől szólni akart, de reszkető ajkai némán ceukódtak össze.

— És most, — sóhajtott a férfi, — mondja meg Eszter, mit tegyünk? Az olyan jellemek, mint maga Eszter, le tudnak mondani, de beléhalnak. Megtehetem magáért azt, hogy elválunk törvényesen, s így szabaddá teszem, de akkor én halok meg, vagy megtévelyodom. Ez azonban mellékes; a fő az, hogy tudna-e azért boldog lenni, ha egy akár élő, akár koporsóban nyugvó halott lenne a boldogsága között? Erre feleljen nyíltan, őszintén, nyíltan Eszter, olyan őszintén, mint az istene előtt tenné azt.

képezi, akkor semmi elfogadható indoka se lenne annak, hogy a vásártéri állomás költségeit egy meg sem határozható „érdekeltség” nyakába varrjuk.

Hiszszük is, hogy a közgyűlés nemcsak elfogadja a tegnapi értekezlet álláspontját, de sikerülend meggyőznie a kormányt is arról, hogy ez az egyedül lehetséges megoldási mód.

A megnyitás küszöbén.

— A nőegylet kézimunka és házi ipar kiállítása. —

Pécs, 1895. november 29.

Nehéz irni olyan dologról, a melyről ugyan már mindenki beszél, de a melyről még ma hallgatni kellene. No de hát tiltott dolgok a legkedveltebbek és éppen ebből az okból azt hisszük, a nő egylet fáradhatatlan elnöknője meg fogja nekünk bocsátani, hogy egy csekélyke indiekreziót követünk el, ha csak a holnap megnyitandó kiállításáról egyet mást előre elárulunk. Mert kétségkívül az érdeklődésnek számítható be a kiállítási előkészületek ről gyengéden elárult apróbb nagyobb titkok kifecse-gése is. Annyit azonban bátran állíthatunk, hogy dacára a legkandibb érdeklődésünknek, a legérde-keesebbet még sem láthatuk meg.

Nem láthatunk ugyanis azt a lázas tevékenység-et, mely több mint egy hónapja folyik a rendezés fáradalmait viselő egyleti hölgyek és tenger sok helybeli és vidéki kiállító között. Bennünk, a kik meglehetősen ismerjük sajátos társadalmi érintkezé-seink előnyeit és hátrányait, valóban bámulatot kel-tett ama varázsos behatás, mely bennünket ma, a rendezés tizenkettedik órájában a termék belsőjében megragadott. Hisz itten mindenki jó ismerőse, jóba-rátja egymásnak. A sok sürgő-forgó, rózsáskezű hölgyek, kik mindig találnak még eligazítani valót a már elhelyezett műremekeken, a megye több vidé-kről összesereglett bájos arccokkal csaknem testvéri viszonyba olvadtak föl. Mintha csak templom volna a munkának szentelt, a fényesen dekorált hajlék, oly ihlettség vesz erőt a gyegéd kedélyen. Itt is fényes igazolást nyer az a régi tapasztalat, hogy a munka nemesít.

Hasztalan keresné itt a legszigorubb kritikuss az együttműködő hölgyek közt még amaz apróbb gyengéset is, a melyek a versenyzés hevével együtt szoktak járni. Nincs itt a hiúságnak semmi nyoma, nem irigykedik senki, hiszen mindenkinek keblét ugyanaz a nemes tűz hevíti. Testvéri szeretettel egye-sülnek a munkában s örülnek a fényesnek ígérkező kiállításnak, mely a legvérmesebb reményeket is tul-szárnyalja, az aggódo kételyeket pedig fényesen meg-cáfolja.

Addig is, míg sorra ismertetőnk az egyes szép dolgokat, a miket ma csak hevenyében tekintettünk végig, tájékozásul rövid áttekintést adunk a holnap megnyitandó egész gazdag kiállításról.

Mindjárt a bejáratnál a buffet tűnik föl, mely gazdagon el van látva a thea kiszolgálásával járó dolgokkal. Közvetlen szomszédságában a tombola nyeremény tárgyai vannak felhalmozva szemre való csoportosításban.

Az első nagyteremben láthatjuk az összes elő forduló modern és gobelin hímzéseket; láthatunk újabb és régebb szőnyegeket, köztük egy 100 éves szőnyeget és egy 300 éves menyasszonyi ruhát. Szép sorjában

Az asszony közelebb lépett az urához, két kezét oda nyújtá neki, s kérő hangon, vonagló, de azért mosolygó ajakkal mondá:

— Hadd feleljek meg erre a kérdésre holnap Sándor. Holnap. Most jó éjt.

Kéz közben pihent, két pár nyilt, becsületes tekintet összekapcsolódott és ez a két ember, aki sem hazudni, sem tettetni nem tudott, — elérté egymást.

Holnap.

A férj erősen szoritotta a felesége két kezét, s éles, a lélekig ható tekintettel nézett a szemébe. Aztán eleresztette a két fehér, jéghideg kezét s lassan, megadólag mondta:

— Jó éjt Eszter.

A nagy éjszaka elérkezett. Mélységes, örök, misztikus álmát itt alussza virágos koporsójában a „legigazabb feleség.”

A hátam megett egy borizú hang félig hango-san, szintén ezt a két szót betűzte. Arra néztem. Sváb János volt a feleségével, Koskóc doktornak egy kollegája.

Átengedtem a helyemet nekik.

Az asszony, egy magas, száraz, frivol arcú asszony, erősen belécsimpaszkodva az ura karjába, nyughatatlan, gyors tekintettel nézett szét, Sváb János meg csak betűzte egyre: a legigasabb fele-ségnek.

Az ipse nyilván azon gondolkozott: milyen le-het az? Végre is valami elfogadható alakot esabott erre a két szóra, a mely alaposan különböszhetett az ő élete párjától, mert a vonásai mind jobban meg-szilárdultak, a szemei meg kigyultak, mint a ki

helyezkednek egymás mellé egy egy kedves ismerős-nek ruhavarrásai, részben és egészben kész dolgok, továbbá teménteien háztartási cikk, ecet, befőttek, szappanok, női kalapok, két gyönyörű szép horgolt templomi zászló, különféle vánkások, horgolás, szmirna és selyemre festett vánkások, majonika, porcellán- és email festésű csecebecsék, tányérok stb.

Itt van elhelyezve az ugynevezett orientális sa-rok, benne egy teljes menyasszonyi ruha, továbbá orosz, arannyal áttört dolgok, fejdíszek és papucok.

Egy fülkében indiai tárgyak gazdag gyűjtemé-nyét látjuk Mattyasovszky Izabella kiállításában, tar-ki-tva ritkaságzamba menő perzsa szőnyegekkel, több darab mult századbeli baranyamegyei paraszt him-zésű dolgokkal.

Itt van elhelyezve egy nagy szekrény Jellasi-ch Károly dr. dárdai orvos gazdag gyűjteményével, svéd, norvég, dán, olasz és bosnyák csecebecsékkel és luxus tárgyakkal.

Egy széles nagy asztalon láthatjuk a világ ösz-szes forgalomban levő érc pénzeit, mellettük a 48-iki dicső korszak összes magyar pénzemeit.

A falakon régi és új akvarell, porcellán, ma-jolika és olajfestésű képeket láthatunk, melyek mind készítők ügyességéről és haladott izléséről adnak tanubizonyosságot.

A legutolsó nagy teremben a pécsi összes vá-rosi leányiskoláknak kézimunka kiállítását látjuk, gondos szakavatott és izléses elrendezésben. Itt nem utköznék meg a váci püspök, mert különböző fol-tozásokat, sark kötéásokat, stoppolásokat láthat nagy számban a jövő mamáinak kicsinyke kezeiből. Lát-ható itt a fehérnemű varrásnak, ruha varrásnak min-den fázisa és a mellett sok-sok luxus és szemképráz-tató tárgy, melyekről e valóban tanulságos kiállítás tartama alatt lesz még módunk részletesebben meg- emlékezni. A legfinomabb hímzéstől elkezdve a pök halószzerű csipkeverésig mindent láthatunk itt egészen a virágkészítésig.

A kiállítás záradékául egy szobát rendeztek be, a hol a Singer féle varrógépek uralkodnak, melyeken az egész kiállítás folyama alatt elő fogják mutatni a gépek által eszközendő mű- és színes hímzéseket a melyekből igen diszes kollekció van a falakon elhe-lyezve. Hasonlóképpen ebben a teremben fog működni egy művirág-készítő, a ki egész nap szebbnél-szebb művirágokat állít elő, míg csak tart a kiállítás.

A kiállítás tehát, mint ily futólagos áttekintés-ből is kivehető, sokkal gazdagabb, mint maguk a rendezők várták, és nincs kétség benne, hogy nagy látogatottságnak és mi fő: jóvedelemnek fog örven-den. Reméljük ezt mi is, mert csakis ebben rejlik a kitűzött cél elérése. Meg kell látogatni, különösen a nő-világnak már csak a megfigyelés, összehasonlítás, tanulmányozás, tehát az okulás kedvéért is ezt a ki-állítás. Önérzetük bizonyára emelkedni fog annak láttára, hogy városunk és vármegyénk mennyi kin-cset rejteget az ősanák idejében oly nagy tisztelet-ben tartott és gyakorlott női háziiparnak és munkás-ságnak minden ágából, midőn aztán meggyőződhetnek arról, hogy még a népies háziiparnak is egyes ágai vidékünkön a fejlettség oly fokan állanak, melyről eddig fogalmunk is alig volt.

Tehát legyünk ott holnap és a következő na-pokon a nőegylet Deák utcai házában, nem fogja megbánni senki sem. A viszontlátásra.

Se b t i B e n.

valami nagy, merész cselekedetre szánja el magát. Ezt pedig először is azon kezdte, hogy a felesége karját nem valami gyöngéden eltávolította a ma-gábólól.

A sok szomorú gondolatok után kezdett Sváb János érdekelni, észre vettem, hogy ennek az otromba arcú, kakadu orru embernek a hiábavaló koponyá-jában, a szokottnál valamivel erősebb gondolatok sorakoznak egymás mellé.

A legigazabb asszony megdelejezte ezt a cifrán ide-oda görbülő orru embert.

Neki soha sem lesz igaz asszony halottja. Nem. Nem lehet. Hisz életében nem volt az. Ugy csálja az ötöt, mint a köles a csirkét, és mégis, ha egy-egy jó vacsora várja odahaza, még az égi királynénál is előbbre helyezi a maga ravasz asszonyát.

Rá kezdtek a papok a circum-dederuntot. A hosszú frivol arcú asszony otthagya az urát. Hatásra számító, csipkés bodros alsó szoknyája messze viritott utána, amint suhogó selyem szoknyáját felfogta, s így köszöntgetett jobbra-balra a férfi ösmerőseinek.

Sváb János gyűlöletes pillantással nézett utána. Azt a ringy rongy cifra szoknyát szerette volna le-tépni róla, s az asszonyt szélnek bocsátani.

A gusztáló két keze, a mimikát végző kakadu orra, meg a haragos nézése árulták el mi dul a be-sejében.

*

Nád embernek szél a gondolata.

Késő este, mikor jöttünk vissza a temetőből, Sváb János megszokott, buta arcával már ott haladt karon fogva a háza felé egy kövér kapitánnyal.

O l a h I d a.

H i r e k.

Pécs, 1895. november hó 29.

— (A dunántuli ágost. evang. püspök beigtatása.) A dunántuli ág. evang. egyházkerület új püspökének Gyurátz Ferencnek beigtatási ünnepélye helyét, napját és sorrendjét már megállapította Győrött a kerület egyháztanácsa, mely ebből az alkalomból gyűlést tartott. A gyűlést Radó Kál-mán egyházkerületi felügyelő nyitotta meg, a ki örömeinek adott kifejezést a fölött, hogy a hangulat után kijelentheti, miszerint az új püspök beigtatá-sának helyéül Győr városát nevezheti meg. December hó 10-én délelőtti 10 órakor veszi kezdetét a beig-tatási ünnepély ebben a sorrendben: Délelőtt 10 órakor Radó Kálmán megnyitja a kerületi köz-gyűlést és mint a püspökválasztásra kiküldött szavazat-szedő bizottság elnöke a választás eredményéről tesz jelentést; küldöttség megy a megválasztott pü-spökhöz, a kit érkezéskor Radó elnök röviden üd-vözöl: a püspök gyónása, melyet tőle Mészáros István helyettes püspök, Laucsek Jónás esperes és I'só Vince lelkész segédlete mellett vesz át; ének, mely után Baltik Frigyes püspök beigtatja Gyurátz Ferencet püspöki állásába; ennél segéd-kezik, Mészáros István és Kund Sámuel espe-resek; a beigtatás részletei: a) Baltik beigtató beszédje; b) Gyurátz Ferenc eskütétele; c) Bal-tik megáldja az új püspököt; Karsay Sándor, a lemondott püspök, utána az esperesi kar megáldja Gyurátzot, mire Gyurátz megáldja a gyülekezetet; ének, mely után az új püspök a kerületi gyűlésen elfoglalja a helyét; Radó Kálmán üdvözli erre új elnöktársát, a ki ezután püspöki székfoglaló beszéd-jét tartja; a beigtatás zárópontjául az esperesek és esperesi felügyelők üdvözlik új püspöküket; az elő-biek szónoka Mészáros István, az utóbbiaké dr. Schreiner Károly. Délben diszebed a „Lloyd”-term-ben. A püspökbeigtatáshoz csakis a politikai ható-ságok lesznek meghíva, más testületeket is azonban szívesen látott vendégeiként tekint a rendező-bizottság.

— (A vöröskereszt-egylet köréből.)

Az országos vöröskereszt-egylet pécsi fiókegylete és baranyamegyei választmánya holnapután (vasárnap) délután 3 órakor ülést tart a népiskola másodemeleti nagytermében. A gyűlés főtárgya lesz az ide-i táncmulatság rendezési módozatainak megállapítása.

— (A pécsi önkéntes tűzoltó-egyesü-

let) tegnap este Reeh György alkapitány, mint főparancsnok elnöke alatt gyűlést tartott, melyen elhatározták, hogy a tűzoltók számára rendezendő téli esti tanfolyamba a mentés módozatait is felveszik s örvendetes tudomásul szolgált, hogy a mentés elő-adására három helybeli orvos, még pedig dr. Sil-berfreund, dr. Schmidt és dr. Bokor orvos urak vállalkoztak, a kik minden esütőrtökön este 8 órakor előadást tartanak a mentés tanaiból, mely előadásra az érdeklődőket is igen szívesen látják.

— (Halál a kútnál.)

Ma reggel 7 óra tájban a Krajcár-kaszárnya környékén járók nagy nepesödületet láttak a kaszárnya épületek végén levő kut körül. Az összeverődött néptömeg egy asszony élettelen testét vette körül, mely ott feküdt hosszan elnyuiva a kut fagyos vízfolyásán keresztbe; a kútnál pedig ott álltak a bádóg kannák, mikbe pár perccel azelőtt még vizet akart eresztetni, de egy-szerre csak megtánderodott és egy szó, egy hang, egy jajkiáltás nélkül végigvágódott a kövezeten. A kik látták, rémülten siettek segítségére, de ő csak üvegesedni kezdő szeméit emelte rájuk, szája moz-gott, mintha mondani akarna valamit s egyszerre lecsuklott a feje és az asszony megszűnt élni. A rendőrség értesülvén a hirtelen halálesetről, rögtön megjelent a helyszínén s a holttestet beállíttatta a temető halottasházába, hol az orvosrendőri vizsgálat szívshéhidést állapított meg a halál okául. A hirtelen halállal kimult asszonyt Waiszkönig Mag-dolnának hívják; bejárónő volt az egyik Makár-utcai házban s onnan ment ki a kúthoz, hogy vizet merítsen s itt érte el váratlan, hirtelen halála.

— (Gyapjú-tolvajok.)

Közeledvén a hideg idő, szükség van a jó meleg gyapjúra, a miből a téli bekecseket készítik derék szücszemesterek jámbor ha-landók számára. Nem csoda tehát, ha akadnak isme-retlen jómadarak, a kik szemet vetnek mások meg-takarított finom gyapjúállományára és egy alkalmas órában magukhoz kerítik azt, persze meg nem enged-tett módon. Így járt a napokban Hauptmann Ferenc németbolyi lakos is, a kinek a kamrájából eddig még ismeretlen tettesek 8 frt értékű gyapjút elemelték. Ott tartogatta a gyapjút a gazda a kam-rában s csak az alkalmat várta, hogy jó áron túl-ad-hasson rajta. Anyira bizott azonban az emberek becsületességében, hogy még csak zárt sem tett a kamra ajtajára. Egy szép napon aztán, mikor kiné-zett a kamrába, a gyapjúnak hült helyét találta. Szörin-szálán eltűnt az s a meglopott gazda bár rögt-ön jelentést tett káráról a csendőrségnek, a gyapjú még ma sem került meg. Az ismeretlen tolvajokat, kik úgy eltűntették Hauptmann gazda gyapjút, ke-resi a csendőrség.

— **(Gyermekgyilkos anya a törvényszék előtt.)** Bővebben megírtuk annak idején Arnold Mária szolgáló esetét, ki ujszülött gyermekét megölte és holttestét a faskamrában rejtette el, hogy a szégyentől megszabaduljon. Mult hó 10 én történt az eset, mikor is Arnold Mária, ki egy Mária-utcai háznál szolgált Pécaett, gyerekszületési tünetek közt beteg lett. Az orvosi vizsgálat nyomában kiderítette, hogy a leány gyermeket szült a rendőri kihallgatáson aztán be is vallotta Arnold Mari, hogy gyermekét megfojtotta. Minthogy a gyermekgyilkos maga is nagy veszély közt forgott, bevitték ápolás végett a városi kórházba, honnan felgyógyulása után átszállították a kir. ügyészséghez. A kir. ügyészség gyermekölés büntette miatt kérte Arnold Máriaát vád alá helyezni s ez meg is történt, a gyermekgyilkos anya bűnyében jövő hó 2 án (hétfőn) tartja meg a kir. törvényszék a végtárgyalást.

— **(Az első dalestély.)** Mint értesülünk, a pécsi dalos-egyesületnek holnapután (vasárnap) tartandó dalestélyére nagyban folynak az előkészületek s így a fiatal egyesület első estélyének sikere már előre is biztosítva van. A dalestély a „Hattyu“ termében lesz s az énekelődést tánemulatság fogja követni. Kezdeté este 8 órakor. Jegyek nem Murányi Józsefnél, hanem Kőszl János fűszerüzletében válthatók.

— **(Körözött beteg.)** Horváth Teréz, 48 éves, róm. kath. vallású cseléd a budapesti új kórházban ápolatott, mint beteg, teljes álló fertály esztendeig. Szegzárdi illetőségűnek vallotta be magát a kórház igazgatóságánál, s medgyesi születésűnek. Annyi tény a dologban, hogy Szegzárdon szolgált legutoljára, a hogy Budapestre felment; más köze azonban Szegzárdhoz nem lévén, valamint most, mikor a kórházi költségek beszedendők lennének ntána, az sem lévén megállapítható, hogy valóban Medgyesen született e, nagy szükség volna rá, ha Horváth Teréz valahol fellelhető lenne. De tartózkodási helye jelenleg ismeretlen ugy a budapesti kórházgondnokság, mint a medgyesi, valamint a szegzárdi hatóságok előtt is, s így nem hallgatható ki születési helyének pontos megállapítása iránt. A tolnamegyei alispán tehát hivatalból körözött most Horváth Terézt, hogy ha valahol feltalálják, pontosan kihallgassák származása iránt s betegápolási költségeit valami uton-módon valahonnan beszédhessék.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. törvényszék területéhez tartozó dárdai kir. járásbírósnál egy telekkönyvi irnoki állás van üresedésben. Az állást elnyerni óhajtok pályázati kérvényeiket jövő hó 25-ig nyújták be a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Két évből kilenc hónap.)** Kiss János pécsi kocsisembert szemérem elleni erőszak miatt a pécsi kir. törvényszék két évi börtönre ítélte. A két évet a pécsi kir. ítélőtábla 9 hónapra szállította le s ez ítéletet a budapesti kir. kuria is helyben hagyta. A jogerős harmadbírósnál ítéletet ma délelőtt hirdették ki Kiss János előtt s az elítéltet nyomban át is expedáltak a kir. ügyészséghez, hogy a rá mért 9 havi fogházbüntetést leülését megkezdhesse.

— **(Torlaszok — szemétből.)** Kiss Mátyás péksegéd ma reggel azzal a panaszszal állított be a rendőrséghez, hogy ő utjába éjszakára valóságos szeméttorlaszokat álltanak fel a felső puturla-utca egyik háza előtt, s már egymásután két éjjel felbukott azokban, pedig bornak még csak a szinét se látta mostanában. Ugy támadnak pedig ezek a szeméttorlaszok, hogy a felső puturla utca 13. számú házában lakói a szemetet és trágyát kihordják már vagy két nap óta az utcára s ott aztán kerülgetik nappal is az arra járók előtt, éjjel pedig a ki véletlenül ott megy el, olyan cigánykereket kell akaratalanul is vetnie az utat eltorlaszó szemétdombon keresztül, hogy bizony diszere válnék az bármely cigánygyűlésnek is. A rendőrség meghallgatván Kiss Mátyás panaszát a szeméttorlaszok ellen, arról jegyzőkönyvet vett fel és rögtön intézkedést tett, hogy az utcáról a szemétdomb eltávolíttassék s a gondatlan lakók máskor ne hányják azt ki az utcára, veszélyeztetve így nemcsak az arra való éjjeli járást, de a közegészséget is.

— **(Világjáró sikkasztó.)** Egy Heil Rezső nevezetű ember, kinek illetőségi helye meg nem állapítható, kevésbé szeliden szólva, a ki csavargó életpályát választott magának, 1893. év őszén beállt Frankfurter Albert pécsi kereskedőhöz pénzbeeszedőnek. Ily alkalmaztatásában 1894. november 22-én azzal ment haza gazdájához, hogy a rábizott nyugtákat nem bírta beváltani, mert a Zsolnay-gyárból jövet egy árokba zuhant és a ruhája csupa víz lett. Frankfurter tehát másnapra bizta meg a nyugtákat beváltásával, a mikor Heil a 170 frt értékű nyugtákat be is váltotta, de a pénzzel szépen megszökött. Magával vitte a szeretőjét is és egész kis kéjutazást csináltak az elsikkasztott pénzen, a mennyiben átmentek Mohácsra, onnan fel Budapestre, majd Bécsbe, hol három hétig adták a nagy urat. Ekkor azonban Heilnek elfogyott a pénze és valami újabb tilalmas pénzforrás feltalálása miatt a bécsi cs. kir. törvényszék egy évi börtönre ítélte. Ennek leülése után szé-

pen idehozták Pécare és ma itélt felette a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya, három évi börtönre, 5 évi hivatalvesztéssel és politikai jogainak felfüggesztésével sújtotta a világjáró sikkasztót, a kit az ítélet jogerőmelkedéséig is vizsgálati fogságban tartanak.

— **(Szerencsés flótás.)** Glück Ádám pécsi munkásember eddig mindig a szerencsétlen flótás nevet érdemelte meg, csak ma tett szert a szerencsés flótás címére. Hogy mennyire szerencsétlen flótás volt pedig ezelőtt Glück Ádám, az legjobban abból tűnik ki, hogy mikor egyszer egy asszonyt megtámadott s attól pénztárcáját az országúton elrabolta, a pénztárcában nem volt több — egy forint 40 krnál. De a rablás ténye mindenképpen bebizonyosodván ellene, Glücköt a pécsi kir. törvényszék hat évi fegyházzal büntette. És a kir. tábla e büntetést 2 és fél évi fegyházra szállította le. Itt már szerencsés flótás lett Glück Ádám, a ki előtt mikor ma délelőtt kihirdette a kir. törvényszék büntető tanácsa a másodbírósnál ítéletet, örömmel mondta az elnök kérdésére, hogy igenis megnyugszik az ítéletben. De mikor hallotta, hogy Zsolnay kir. főügyész helyettese felelbezi a tábla ítéletét, ő is visszazavarta a megnyugvást.

— Ha a kir. ügyész ur nem felebbezett volna, ugy én se felebbeztem volna. De most már azért is felebbezek!

És mikor előadta Glück, a ki rabruhában állt a bíróság előtt, hogy a felesége itt Pécsett épen most gyerekágyat fekszik és senkije sem lévén, kéri a kir. törvényszéket, hogy bocsássa haza, hadd adjon neki legalább egy pohár vizet, — a kir. ügyész nem mondta, hogy „csak azért se“, hanem hozzájárult kérelméhez s így a törvényszék ideiglenes szabadlábra helyezését nyomban elrendelte. Hát nem megérdemi jó Glück Ádám a szerencsés flótás nevet?!

— **(A kalap, mint iránytű.)** Nagy jaj veszéklés vágódott bele tegnap este a kőpá, hideg sötétség csendjébe a Scitovszky téri alsó sétatér felől. Egy asszony jajveszékelt, keresve, hívva, kiabálva az ura nevét, a ki elmaradt tőle valahol, de maga se tudja hol. Egyik kis kocsmából csalta ki, s vezetgette, hivatgatva volna hazafelé az asszony az urát, s el tudta csalni egész a sétatérig, de ott elvesztette. Ezért jajveszékelt ugy, hogy az arra járó-kelők bizony aggódva siettek megkérdesni tőle, hogy mi a baja. Egyszerre örömmel sikoltott fel az asszony, a földről egy kalapot emelve fel. A kalap az uráé volt a kinek e szerint szinte ott kellett valahol az alsó sétatér bokrai közt rejtőznie. És az asszony kezében tartva a kalapot, elindult az ura keresésére a sötét utakon. Hívta, hivatgatva nevénél fogva; de sokáig eredménytelenül. Egyszer csak a tér leghátos zugában hangos horkolást hall, odarohan és a sötétben csakugyan egy emberre akad. Rossz felkarolja, fejébe nyomja a kalapot és viszi ki a legközelebbi lámpás elé s itt ijedten lép tőle vissza. Egy idegen embert vezetett ki, egy idegen, de nem kevésbé berugott emberről gondolta, hogy az ura. Természetes, hogy ott hagyta az uton a részeg individuumot és ment keresni újra az urát. Ezért nem jó sötétben talált kalapot iránytűnek venni.

— **(Rika sorajegye.)** A népszínház legújabb eredeti operettjével: Márkus József és Szabados Béla „Riká“ jával sokan csináltak főnyereményt. Legelőször is maga a közönség nyert egy jóízű operettet, mely egy mulatságos derült estét szerez neki; a népszínház igazgatója egész sorát a zsufolt házaknak; az operettben szereplő színészek pompás szerepeket s a szerzők, a dicsőségén kívül, mely a magasstáló kritikában kijutott nekik, csengő aranyakat, melyeket tantiemeikben szedegetnek fel a színház főpénztárából.

És ezt előre meg lehetett volna jóslni. Hiszen az operett maga is egy — főnyereményen fordul meg. A librettistának, ha nem is Heine—i, de egy Heintze—i ötlete támadt és egy szép cigány leánnyal: Rikával megütteti az osztályorsajátéknak hatvan ezer koronás főnyereményét s ebből származnak azok a jóízű, bohókás jelenetek, melyek egész estén át kacagtatják most a népszínház közönségét.

Íme, mi mindenre nem jó az osztályorsajáték! A szép Riká bizonyára hálával fog viszagondolni arra az osztályorsajegyre, melyen közönség, színház, szerzők és ő maga is nyert. Nem csodálók, ha az operett zeneszerzője, Szabados Béla, a ki olyan pompás melódiákkal fűszerezte a legújabb magyar operettet, még egy kuplét szőne belé, melynek ez lenne a refrainje:

Emberek sissetek
Osztályorsajegyvet vegyetek,
December hatodika
Leas a sorshuzás napja,
Hullanak a százeszek . . .
Sissetek! Vegyetek!

Művészet, irodalom.

A 231-ik cikk. Ezt a szellemes fordulatokban gazdag, mulattató francia vígjátékot tegnap csak igen kis számú közönség élvezte végig, pedig az előadás telt házat is megérdemelt volna, mert a társulat legjobb erői ambícióval ragyogtatták benne művészetüket. Kalmár Pirooska az ideges nőcskét, a ki férjét sodrából kihozva „tettleges bántalmat“ szenvedett s e miatt minden áron válni akar tőle, kedves természetességgel adta: Balla a csécsap Saint Medard szerepében, a ki elvből udvarol csak férjes nőknak, de a kinek az a pechje van, hogy az asszonyok, mihelyt nekik udvarolni kezd, halálos, vagy válás révén mindjárt szabadokká lennek s el akarják vetetni magukat általa, egyikét nyújtotta legjobb alakításainak. Follinus is pompásan beletalálta magát a hámból kirugni szerető s a lánya látogatása által fessélyezett apa szerepébe; Mészáros (Vertineau) játékból azonban hiányzott ez estén a kellő melegség. Desőry és Peterdi az ellentétes érdekű peres felek jogi tanácsadóiként szereplő közjegyzőket igazi közvetlenséggel személyesítették s a kisebb szerepek is mind oly kitűnő kezekben voltak, hogy az összejáték mi kívánni valót sem hagyott fenn.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. hó 29-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai délelőtti szónoka Jósik Samu báró, a felség személye körüli miniszter volt, a ki tőle kitelhető módon védelmébe vette a kabinet-irodát. Hogy mily magyar eszellel uralkodik ottan, mennyire befolyásolhatja a magyar kormány az irodát, bizonyosságul fölhozza, hogy minden ügy a miniszterek kezén keresztül, ezek referálásával jut a kabinet-irodába, a mely mindig a magyar kormány revíziója és utasítása szerint jár el. (Eljenzés jobbról.)

Pázmány Dénes sorolja föl ezután a közjogi sérelmeket, a melyeket a kabinet-iroda a multban elkövetett, nem is említve a sok baklövést, a mely a tájékozatlanságból eredt.

A többség a tételt általánosságban elfogadta.

A részleteknél Bartók Lajos határozati javaslatot nyújt be, hogy az országgyűlési beszédek első szerinti szövegben a hivatalos lapban közzétesse. Mert a napisajtó csak pártzempontból közli a megtartott beszédeket és így igen sok szónok csak kivonatos közlésben részesül, nem is szólva a ferdtésekről, vagy a teljes elhallgatásról. A beszédek az országgyűlési gyorsiroda hivatalos feljegyzései nyomán volnának közlendők.

Polónyi Géza nagy hatással reá mutat arra a megváltozott körülményre, hogy egykor Tisza Kálmán a püspököket akarta felhasználni Róma segítségével a függetlenségi párt összetörésére, míg ma a függetlenségi párt segítségével akarja a püspököket tönkre tenni és így az ő befolyásukat a népre megsemmisíteni. Határozati javaslatot nyújt be az általános választási jog megadására, a titkos szavazás és a községenként megejtendő választások, vagyis az ugynevezett lajstromos szavazások behozatala iránt.

Holló Lajos érdekesen festi a parlamenti viszonyok elfajulását. Beszéde végével ő is határozati javaslattal áll elő, mely szerint az orsz. képviselők ne lehessenek részvénytársaságok igazgatósági tagjai, ne kapjanak vicinális vasutakra koncessziókat és ne lehessenek állami hivatalnokok. (Eljenzés.)

Bánffy Dező b. miniszterelnök a jobb oldal eljenzése és a baloldal gunyos kacagása közt egy szertien kijelentette, hogy nem járul hozzá a szép sorjában előadott határozati javaslatok egyikéhez sem.

A vita lassan haladt előre, melynek folyamán Gullner Gyula beszéde alatt Andreánsky Gábor b. odakiáltotta Percel belügyminiszternek: A miniszter érti a választási lajstrom-hamisításokat, de letagadja! Percel Dezső visszakiáltotta: Szemtelenség!

Az ellenzék zajosan követelte a belügyminiszternek elnökileg leendő rendreutasítását. Az elnök percekig erősen őszá a csengetyűt.

Ivánka Oszkar a házszabályokhoz kíván szólani. Ő is követeli a rendreutasítást.

Percel Dezső belügyminiszter szólására jelentkezik. Ha miniszter is — ugymond — joga van magát megvédelmesni az inszinuációk ellen. Beismeri készségesen, hogy igenis, mondta ezt a szót: szemtelenség; de mivel már elhangzott, többet nem tehet, mint férfiasan bocsánatot kér a Háztól.

Elnök az ellenzék tettség-szaja közt ugy Andreánsky bárót, mint Percel belügyminisztert rendreutasítja.

A Ház folyosóján erősen beszélgették minden pártáryalatról, hogy az afférból páros viaskodás lesz. Az izgalom nagy a honatyák körében.

TÁVIRATOK.

— **Pártegyesülés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Jusst-párt tegnap este tartott értekezletén elfogadta az Ugron-párttal való egyesülést elvi alapon. A párt az 1884-iki programot változatlan egészében fentartja és párttagok csak azok lehetnek, a kik a párt programjának és elveinek megfelelő határozatok ellen sem az országgyűlésen, sem a sajtóban, sem a közélet terén állást nem foglalnak. Az Ugron-párt holnap este tanácskozik és azután publikáltatik a pártegyesülés. Ugron kijelentette, hogy az esetre, ha az egyesülendő függetlenségi párt az egyházpolitikai törvények revíziójának ellenzését programjába felveszi, ő és még mások is kilépnek a pártból.

— **A volt osztrák miniszterelnök halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Taaffe gróf, a volt osztrák miniszterelnök ma hosszabb betegeskedés után meghalt.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF	kiadó.

Hirdetések.

Becsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomorbetegségek ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztillát.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszer-tárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapest, Váci-körút 17.

25838. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvisi hatóság közhírré teszi, hogy Szilák József pécsi lakos végrehajtónak, Hergyó Teréz bakonyai és Hergyó Juli dinnyeberki lakos végrehajtást szenvedők ellen 320 frt tőkekövetelés a jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő, Bakonya község határában fekvő, a bakonyai 363. sz. tjkvben felvett + 120. hsz. 64. sz. házra, udvartér és kertre 212 frt becsárban, a 39. sz. tjkvben felvett I. 1/4 telekből Hergyó Teréziát és Hergyó Juliannát illető 1/4 részre 316 frt becsárban, továbbá az 1881. évi 60. t. cz. 156. §. a) pontja értelmében ugyanazon tjkvben felvett + 2363. hsz. részletre 18 frt, — 2365. hsz. részletre 138 frt, 2367. hsz. részletre 54 frt, — 2373. hsz. részletre 36 frt, 2377. hsz. részletre 60 frt, — 2391. hsz. részletre 84 frt, — 1887. hsz. részletre 78 frt becsárban, továbbá a 137. sz. tjkvben felvett legelőből B. 221. 222. sorsz. a. bejegyzett Hergyó Terézt és Juliannát B. 62. alatt Hergyó Katalint 1/288 ad. részéből illető 1/4 részre 33 frt becsárban az árverést elrendelte a hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi december hó 27. napján d. e. 9 órakor Bakonya községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 21 frt 20 krt, 31 frt 60 krt, 1 frt 80 krt, 13 frt 80 krt, 5 frt 40 krt, 3 frt 60 krt, 6 frtot, 8 frt 40 krt, 7 frt 80 krt, 3 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék mint tllkvisi hatóságánál, 1895. évi november hó 4. napján.

Bogyay Pongrácz

kir. törvényszék elnöke.

MITTELBACH-féle
JÓZS, ILLATOZOTT
csuka-
májolaj

(Oleum Jecoris Aselli aromaticum) a legkiválóbb orvosi személyiségek által megvizsgálva, és mivel az emésztést elősegíti, gyermekeknek különösen ajánlva mindazon esetekben, amelyekben az orvos az egész test, de különösen a mell és a tüdő megerősítését kívánatosnak látja; ugyancsak a testnek súlyosabbítására, a vér tisztítására és a tüdő betegsége ellen. — 1 forintos palackokban kapható:

MITTELBACH S.
„SALVATOR“ gyógytárban Zágráb.

Budapest: Molnár és Moser czégnél.
Koronaherzeg utca.

Urak,

kik a legújabb divat szerint valódi angol és francia szövetekből készült

téli kabátot, utcaizal, salon, frakk- és díszöltönyöket

vagy bármennemű őr- és gyermekruhát

kivételes olcsó áron beszerezni óhajtanak, forduljanak a

cs. és kir. szab.

Zentler-féle férfi és gyermekruha-raktárhoz Pécsen, király-utca, Bazar épület, a városházával szemben.

Megrendelések pontosan és olcsón eszközöltenek. — Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Hirdetmény.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának húzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig:

egy egész sorsjegy 80 koronaért,
egy tized sorsjegy 8 koronaért és
egy huszad sorsjegy 4 koronaért

az ismert elárusítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Már

1895. Deczember hó 6—14-ig

ejtetik meg a

Magyar Osztály-Sorsjáték

Nagy nyereményhuzása,

melyben 21.499 pénznyeremény kerül

4 millió 332.000 korona

összértékben kisorsolásra, többek között egy 600,000 koronás jutalom 400,000, 200,000, 100,000, 50,000 stb. stb. koronás nyereményekkel.

A legnagyobb nyeremény **Egy Millió** korona.
a legszerencsésebb esetben

A sorsjegyek árai: 1 egész 40 frt. 1 tized 4 frt.
1 fél⁹/₁₀ 20 frt. 1 huszad 2 frt.

(Portóért 5 kr., ajánlott levelekért 15 kr., nyeremény-jegyzékért 10 kr. fizetendő.)

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is

HEINTZE KÁROLY fő-elárusító, Budapest, Szervita-tér 3.

Hogy a tisztelt közönség különböző számokból álló több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, 5. vagy ennél több sorsjegy vásárlásánál a legkülönbözőbb számokat állítom össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszadokból.

Sürgöny-czim: LOTTOHEINTZE, Budapest.